Aprendre Història a l'ESO en societats dialògiques

written by Esther Roca | 10 de January de 2023

Lliçons dels nostres iaios (I)

Entrevistem a Luis Vivas, professor d'Història i responsable del projecte "Lliçons dels nostres iaios".

Luis, explica'ns: com sorgeix aquest projecte?

Aquest projecte sorgeix a partir d'una investigació que es fa a un diari de Zamora. Fan una investigació sobre les meues ties àvies, que amb 15 i 17 anys a Zamora, només produir-se el cop d'estat del 1936, són detingudes i les maten a la presó al cap de pocs dies. Elles no van saber ni per què van morir. A partir d'ací, comence un projecte amb el meu alumnat, arran de compartir-los aquesta història que utilitze com a motivació per al projecte, i comencen una investigació aconseguint cartes, documentació, fotos dels seus familiars, avis i àvies… i han de ser capaços d'escriure un article periodístic sobre la família. Portem tots els iaios i iaies que volen venir a l'escola i l'alumnat fa de periodistes. Es tracta de tindre una visió àmplia del que va passar en aquella època, des de la guerra, la postguerra, la dictadura, la transició i els diferents punts de vista o vivències. Posteriorment va ser que va sorgir una oportunitat de la fundació Vinatea per a

publicar un llibre. La participació al llibre és totalment voluntària i ho ha fet l'alumnat que ha volgut compartir la seua història. Actualment va per la segona edició. Les històries són molt diverses en les seues orientacions i bàndols, si ens remuntem a la guerra civil. Portem recopilant relats des del 2008.

Quines han estat les principals millores en l'alumnat i la comunitat educativa?

Se'n perceben moltes, com la motivació i el grau d'implicació de l'alumnat per la història. El projecte ha esdevingut un projecte de centre. És cert que hi ha el tòpic que *la joventut d'ara ja no és com la d'abans*, però jo no m'ho crec. A mi, en aquest projecte, **m'estan demostrant que poden ser igual o millor que qualsevol generació**. A més dels articles, l'alumnat fa les il·lustracions per a cada article, web, etc. Tot ho fan ells i elles, voluntàriament. També les presentacions que fem allà on ens criden. Tots els beneficis del llibre, decidit per ells i elles a classe l'any de la pandèmia, estan adreçats a les persones sense llar. I és una meravella que l'alumnat s'implique així, però no només ells i elles, també les famílies i els avis i les àvies.

En tu, com a docent, quin seria el principal impacte?

El que a mi més m'ha impactat és que l'alumnat se n'adona que no està ací "per a res" sinó per a un muntó de coses. **No es tracta només d'adonar-se'n que tenen dret a la llibertat, sinó d'aplicar la llibertat per a millorar una societat i el món.** Aquest crec que és el sentit de l'educació i el que guanyen amb allò que fan en aquest projecte. És una delícia d'experiència que ha creat una família al voltant del projecte, amb moltes persones implicades més enllà del centre educatiu. Per al centre ha suposat una sorpresa que ens anima a seguir encara més

intensament al món de l’educació.